

Δεκατρείς μέρες. Τόσο είχε ο τελευταίος δίσκος των Baroness για να καταφέρει να μπει στις περισσότερες λίστες με τα καλύτερα του '15. Φυσικά σε αυτό βοήθησε και το internet που φρόντισε να διαρρεύσει λίγο νωρίτερα, περίπου στις αρχές του Δεκέμβρη. Ως παραδοσιακός δεν έσπευσα να το παρατηρήσω και περίμενα όχι μόνο την κυκλοφορία, αλλά την ίδια την φυσική μορφή σε CD. Από πολλούς άκουσα εκθιαστικά λόγια για τα πρώτα τραγούδια που βγήκαν στην δημοσιότητα. Η μεγαλύτερη διαφήμιση όμως ήρθε από τον James Hetfield ο οποίος με ανάρτησή του στα κοινωνικά δίκτυα συμπεριέλαβε το "Purple" στα δέκα καλύτερα πράγματα της χρονιάς που πέρασε. Τονίζω: πράγματα, όχι μουσική. Η σημασία αυτής της δήλωσης διπλή.

Οι οπαδοί θα γνωρίζουν για το παραλίγο μοιραίο αυτοκινητιστικό ατύχημα με το βαν τους, κατά την διάρκεια περιοδείας για το "Yellow and Green". Ο μπασίστας Matt Maggioni και ο drummer Allen Blickle δεν κατάφεραν ποτέ να αναρρώσουν πλήρως και εγκατέλειψαν τις θέσεις τους. Ο frontman John Baizley υπέστη μεγάλη ζημιά στα χέρια και ήταν αμφίβολο αν θα έπαιζε ξανά κιθάρα ή αν θα ζωγράφιζε στον καμβά του. Δεν ξέρω ποιο από τα δυο θα ήταν χειρότερο. Ευτυχώς ανέκαμψε όπως και ο κιθαρίστας Pete Adams και αποφάσισαν να συνεχίσουν με δυο νέα πρόσωπα, τους Nick Jost και Sebastian Thompson στις αντίστοιχες θέσεις.

Το Purple έρχεται ως τέταρτος πλήρης δίσκος, αφού εξαιρέσουμε τα First και Second EP, καθώς και το split με τους Unpersons, από τους οποίους προερχόταν ο Matt Maggioni. Πλέον έχουμε να κάνουμε με το πιο εύκολο και γάργαρα άλμπουμ της καριέρας τους. Η οργή και η sludge βρωμιά των Red και Blue έχουν καταλαγιάσει και οι ομοιότητες με το Yellow and Green είναι εμφανείς, ως προς το ύφος, αν και ελαφρώς βαρύτερο, κινούμενο σε πιο metal ήχο. Θα έλεγα πως πλέον η μουσική τους είναι ένα κράμα της χαρακτηριστικής συνθετικής νοοτροπίας τους, που παλιότερα πλησίαζε αυτή των Mastodon, καθώς και της

μινιμαλιστικής progressive προσέγγισης που πια τους εκφράζει. Τα κομμάτια δεν είναι πολύπλοκα, ούτε δαιδαλώδη και η διάρκειά τους δεν ξεπερνά τα πέντε λεπτά. Φυσικά το παίξιμο τους δεν είναι μια απλή ιστορία. Στα τύμπανα για παράδειγμα θα ακούσετε funky ρυθμούς μεταξύ άλλων, με αλλόκοτα μετρήματα στο ταμπούρο. Οι κιθάρες δεν ησυχάζουν εύκολα και όταν το κάνουν θα βγάλουν μελωδίες που καρφώνονται στο μυαλό, όπως σε εκείνα τα μεγάλα τραγούδια δεκαετιών. Ο Adams σολάρει με τον χαρακτηριστικό διαπεραστικό του ήχο, όπως έκανε παλιότερα σε άλλες εποχές των Baroness, αλλά προσάρμοσε αντίστοιχα το ύφος του. Το μπάσο τόσο ευκρινές όσο ποτέ προσφέρει τον ήχο του σαν σημείο αναφοράς της αλλαγής τους, όπως θα παρατηρήσετε στο “Chlorine and Wine”. Ο Baizley από την άλλη έχει αφήσει τις κραυγές των πρώτων χρόνων του συγκροτήματος και οδεύει στα χνάρια του “Yellow and Green” με βελτιωμένη εικόνα στα φωνητικά. Η χροιά του ήταν πάντα εξαιρετική αλλά η μετάβαση από το άγριο στο ήρεμο πιστεύω πως του ήρθε δύσκολη. Και εδώ είναι που έμοιασε στον Hetfield (δεύτερη αναφορά του στο κείμενο) κάτι που φαίνεται εμφανώς στους πρώτους στίχους του “Desperation Burns”. Αν θυμάμαι καλά τα δυο συγκροτήματα είχαν περιοδεύσει μαζί πριν κάποια χρόνια και η μεταξύ τους σχέση λογικά δεν είναι απλά τυπική.

Αν έπρεπε να σταθώ σε κάποια κομμάτια θα ανέφερα ίσως τα “Shock Me”, “Desperation Burns” και “If I Had To Wake Up” με τα στομφώδη ρεφραίν και τα ριγη που μεταδίδουν οι μελωδίες τους. Ο κόσμος θα έχει να αγαπήσει πολλά από το “Purple” γιατί η αλήθεια είναι πως δεν υπάρχει αδιάφορη στιγμή στην διάρκειά του. Έχει τα prog στοιχεία του, έχει τεράστιες μελωδίες και μια αισιοδοξία μεγαλύτερη από ποτέ. Λογικό, αν έχεις επιβιώσει από τέτοιο ατύχημα.

Η διπλή σημασία της δήλωσης του Hetfield λοιπόν έχει να κάνει τα εξής δυο πράγματα: Πρώτον, οι Baroness επέστρεψαν στην ενεργό δράση, όταν οι πιθανότητες να ξαναπαίξουν μουσική ήταν ελάχιστες. Δεύτερον έβγαλαν έναν καταπληκτικό δίσκο που ένα σωρό κόσμος – οπαδοί όλου του rock ήχου – έβαλε στην λίστα με τα αγαπημένα του ’15. Συνδυάστε τα δυο παραπάνω και έχετε ένα σημαντικό «πράγμα» που είπε και ο Hetfield.

Κείμενο: Βασίλης Μπακογιάννης